

УДК 339.73 (540)

Наміта Раджпут (Індія), Моніка Гупта (Індія)

Оцінка ефективності іноземних банків в Індії

З початку 1990-х років фінансовий сектор Індії засвідчив різні зміни у політиці та регуляторних нормах, визначених з метою підвищення стандартів банківської діяльності в Індії. У 1914 році було проведено фінансові реформи, що збільшили гнучкість, операційну незалежність та конкуренцію у банківському середовищі. У 1992 році уряд заснував комітет під наглядом доктора Нарасімхам. У 1993 році отримали дозвіл на входження нових приватних банків, а у 1994 році дозволили входження іноземних банків у банківський сектор. Таким чином, діяльність іноземних банків (ІБ) стрімко зросла після впровадження реформ. Політика Резервного банку Індії (РБІ) для іноземних банків була значно лібералізованою, що вимагало нових можливостей зростання та різних презентації Індії. У даній статті автори спробували оцінити зміну ефективності роботи іноземних банків у Індії впродовж 2005-2010 років. Використовуючи непараметричний метод інкапсуляції даних, тобто DEA, автори визначають, що ефективність ІБ постійно покращується.

Ключові слова: DEA, зміна ефективності, іноземні банки, фінансовий сектор Індії.

Вступ

Фінансовий сектор Індії постійно стикався зі швидкими змінами у банківській системі. До проведення реформ, банківська система не була досконалою або гнучкою. Щоб створити більш різносторонню, прибуткову, ефективну та еластичну банківську систему, у 1992 році Уряд Індії (УІ) створив план реформ банківської діяльності. Однією з основних цілей фінансових реформ було сприяти гнучкості, операційній незалежності та конкуренції у банківській системі країни з метою підвищення стандартів банківської діяльності відповідно до найкращих міжнародних практик (Рейді, 2002). “Кожен аспект функціонування банківської індустрії – прибутковість, управління неприбутковими активами, обслуговування клієнтів, управління ризиком, розвиток людських ресурсів, тощо, повинен пройти процес трансформації щоб відповідати найкращим міжнародним практикам” (Муніаппан, 2003). Таким чином, стає важливим представити план реформ для покращення діяльності банківського сектору Індії. Широка структура цього плану була коротко викладена Комітетом з фінансових систем під наглядом Нарасімхам (1991), а визначена форма плану запропонована Комітетом з реформ банківського сектору (Нарасімхам, 1998). Тож, банківський сектор Індії, що переважно контролюється урядом, був лібералізований. Як наслідок, у 1993 році уряд Індії дозволив новому приватному сектору ввійти до банківського сектору, і в 1994 році такий дозвіл отримали іноземні банки (ІБ). З того часу, велика кількість ІБ зацікавилась у відкритті банків та відповідних відділень у Індії, щоб отримати значні переваги лібералізованого режиму у фінансовій системі Індії. Іноземні банки принесли в Індію останні технології та нові банківські практики. Це допо-

могло вітчизняним банкам покращити свою діяльність та забезпечити краще обслуговування клієнтів. За рахунок швидкого та ефективного стилю роботи, а також кращого обслуговування клієнтів ІБ отримали велику клієнтську базу. У 1998-1999 роках в Індія працювало 44 іноземні банки. Вони мали найвищу позицію в загальній кількості трьох груп банків Індії, враховуючи систему комерційних банків, тобто 27 банків державного сектору (БДС) та 34 банки приватного сектору (БПС).

У 2008-2009 роках Резервний банк Індії проголосив нове правило для іноземних банків, за яким дозволяв їм розвиватися нерегульованим шляхом. Зараз іноземним банкам в Індії дозволяється встановлювати свої місцеві філіали. Політика визначає, що іноземні банки в Індії не можуть купувати індійські банки та їх індійські філії не можуть вільно відкривати відділення (Тх'ягараян та Удхаякумар, 2009). Після входження іноземних банків в Індію, її банківський сектор стає більш конкурентним та ефективним. В Азіатсько-тихоокеанському регіоні Індія розглядається як лідируючий інвестиційний ринок, тому що зростання індійської економіки, різноманіття потоків доходів та продуктивного ряду дає їй можливість розвиватися (Нірадж Свару, 2011).

Нараховують 32 іноземних банки, що на даний час працюють у Індії з 308 відділеннями з 1026 банкоматами, з яких 72.8% знаходяться поза межами банків. Крім того, нараховують 45 іноземних банків, що працюють через представництва. *Standard Chartered Bank* – найстаріший іноземний банк, який відкрили в Індії 150 років тому зараз має 95 відділень. За ним слідує HSBC, який розпочав свою діяльність в Індії у 1867 році (кількість відділень – 50). Citibank має 43 відділення та ABN Amro Bank має 31 відділення. Інші банки мають двозначні відділення – Deutsche Bank (13) та DBS Bank (10). Збільшена кількість

відділень (з 189 у 1998-1999 роках до 308 у 2009-2010 роках) викликає зацікавленість функціонуванням іноземних банків. Розглядаючи наявний сценарій, оцінка діяльності та рівня ефективності необхідна для визначення функціонування іноземних банків. У даній роботі автори спробували розглянути діяльність іноземних банків з точки зору їх функціонування, прибутковості та визначили рівень ефективності у режимі пост-лібералізації.

У роботі оцінено ефективність роботи іноземних банків в Індії. Мета статті – визначити чи покращилася ефективність іноземних банків за останній період.

Стаття має наступну структуру. У першому розділі надано огляд існуючої літератури в області визначення ефективності іноземних банків в Індії. У другому розділі представлено дослідницькі цілі. У третьому розділі визначено використану базу даних та методологію. Інтерпретація результатів та аналізу даної роботи представлена у четвертому розділі. Останній розділ містить висновки.

1. Огляд літератури

Аналіз сфери діяльності банківського сектору дуже зацікавив дослідників фінансів. Термін “ефективність” включає багато аспектів банківської системи. Покращена ефективність у банківській діяльності може відобразитися на збільшенні прибутковості та відповідних інноваціях. Ефективна фінансова система сприяє накопиченню ресурсів, їх перерозподілу, і таким чином сприяє економічному зростанню та процесу зниження ризику (Мохан, 2005). У деяких роботах доведено, що банки з високими показниками ефективності є більш ефективними та більш пристосовані до виживання у порівнянні з банками з низькими показниками ефективності (Барр та Сіемс, 1994). Тому виникає необхідність у оцінці діяльності та визначенні ефективності фінансових установ. Дослідники провели різні оцінки діяльності банків, але більшість з цих досліджень зведені до порівняльних праць, а саме – Ранграджан і Мемпілі (1972), Тхаграян (1975), Ангаді (1983), Саркар та Дас (1997), Денізер та ін. (2000), Кумар і Верма (2003), Саті (2003), Атаулла та ін. (2004), Шанмуган і Дас (2004), Прасад та Гош (2005), Гуньян (2006), Сенсарма (2006), Кумар і Срирамулу (2007), Сахо та ін. (2007), Гупта та ін. (2008), Махеш і Раджив (2008), Резваньян і Мехдіан (2008), Авдех і Моуссави (2009), Рахе (2010), Уппал (2010) і Уппал (2011). Існуюча література класифікується як порівняння різних банківських груп у банківській системі Індії. У даній статті визначається технічна ефективність іноземних банків в Індії для нещодавнього періоду на основі перехресних даних.

1. Концептуальна декларація та цілі дослідження

1.1. Концепція продуктивності та ефективності. Продуктивність розглядається як спроможність та бажання економічної одиниці здійснювати максимально можливий вихід продукції на основі даної вхідної продукції та технологій. Ефективність, з іншого боку, визначає діяльність банку у нормативному розумінні порівнюючи її з діяльністю лідера індустрії. Хоча, очікується, що буде спостерігатися зміна продуктивності та ефективності, їх показники можуть фактично відхилитися. Оскільки банк може покращувати свою діяльність відносно продуктивності, його показник ефективності може знизитися якщо збільшення його продуктивності менше ніж у найкращого банку індустрії. Інакше кажучи, концепція ефективності встановлює як добре банк використовує свої ресурси у порівнянні з існуючою межею виробничої можливості. Таким чином, аналіз банківської ефективності ґрунтується на внутрішньосекторному порівнянні. Концепція продуктивності, з іншого боку, відноситься до діяльності сектору як цілого та ефективно поєднує зміни в ефективності та науково-технологічному прогнозі у середній мірі (Остер та Антіоч, 1995).

1.2. Визначення ефективності. Визначають два підходи оцінки ефективності фірми: параметричний (економетричний) та непараметричний (оснований на математичному програмуванні). Ці методи відрізняються. Параметричний підхід ґрунтується на визначенні зв'язку між параметрами, використаними у дослідженні та різними досліджуваними незалежними змінними. Це вимагає спеціальної форми заданої функції виробництва або функції витрат. Непараметричний підхід ґрунтується на поведінці оптимізації фірм. Він ґрунтується на концепції ефективності подібної до тої, що використовується у параметричному підході, але відрізняється від нього, оскільки цей підхід не вимагає раніше визначеної функції. Він приймає дані фактичних операцій досліджуваної фірми та межа формується як кусково-лінійна комбінація “найбільш ефективних досліджень”.

1.3. Вхідження іноземних банків в Індію. На основі статистики представленої у щорічних звітах РБІ, визначено, що іноземні банки підтримує муніципалітет, коли вони звертаються за дозволом відкрити відділення. Більшість банків слідує стратегії першого встановлення бази в муніципалітетах – Мумбай, Нью Делі, Колката та Ченнаї. Далі, на наступній стадії вони переїзжають до міні-муніципалітетів, а саме – Бангалор, Гідерабад, Пуна, Ахмадабад. За останні декілька років, деякі банки заявляють про розширення зони діяльності. Іноземні банки в Індії отримали

дозвіл від Резервного банку Індії на відкриття 10 відділень та 7 представництв упродовж періоду з липня 2006 року по червень 2007 року. У період з 2008 по 2009 рік РБІ видав дозвіл на відкриття 12 відділень та 2 представництв. Як наслідок, загальна кількість відділень 32 іноземних банків, що працюють в Індії станом на 31 березня 2010 року становить 308. РБІ був передбачливим у видаванні нових дозволів для іноземних банків на відкриття відділень в Індії. Згідно з щорічною доповіддю за 2009-2010 роки, РБІ видав 6 дозволів іноземним банкам на відкриття відділень в Індії. Станом на 30 квітня 2010 року, 34 іноземні банки працювали в Індії з 311 відділеннями. Крім того, 45 іноземних банків також працювали в Індії через відповідні представництва (Публікації РБІ, 2011).

Індія вступила до Світової торгової організації (WTO) у 1997 році для того, щоб кожного року надавати 12 нових ліцензій на відкриття відділень для іноземних банків, враховуючи новачків на ринку та існуючих учасників. Незважаючи на їх зростання, іноземні банки мають малу ринкову частку в банківській індустрії Індії, але їх прибутки від операцій в Індії більші ніж у їх місцевих аналогів, тобто банків державного та приватного сектору. Саме тому, іноземні банки готові на багато заради бізнесу в Індії. У виникаючих фінансових та банківських сценаріях відкритості та сприяння більшій економічній ефективності, потреба у збільшенні ролі та операцій іноземних банків сприяла розвитку банківської справи в Індії. До 2010 року, список іноземних банків в Індії збільшується, оскільки велика кількість іноземних банків ще досі чекає на те, що б розпочати бізнес в Індії. Визначають багато факторів входження іноземних банків у країну. Багато факторів, а саме – моделі росту, продовження зростання, лібералізований режим, ліцензійна політика дали іноземним банкам достатні та численні можливості збільшити ефективність. Сценарій надалі удосконалився за рахунок Плану РБІ про відміну обмежень на діяльність стовідсоткових дочірніх компаній іноземних банків у квітні 2009 року. В силу режиму лібералізації, виділяють декілька іноземних банків, які збираються відкрити свій бізнес в Індії в найближчому майбутньому, а саме – Royal Bank of Scotland, Switzerland's UBS, US-Based GE Capital, Credit Suisse Group, Industrial and Commercial Bank of China. Згідно з останніми даними, наданими Резервним банком, лише один новий іноземний кредитор – First Rand Bank of South Africa, увійшов в Індію (РБІ, 2011).

1.4. Цілі дослідження. Іноземні банки мають важливу та прогресивну позицію в банківській системі Індії. У даній статті ми дослідимо покращену діяльність іноземних банків за рахунок оцінки ефективності. Мета цієї статті – оцінити ефективність банків іноземного сектору, як групи в

цілому та окремих іноземних банків, які працюють в Індії упродовж періоду дослідження (2005-2010 роки). Аналітичну картину отримуємо за емпіричним дослідженням яке може бути корисним для управління фінансових та нефінансових аналогів. Крім того, це забезпечить нові висновки для аналізу того, чи зміни ефективності відбувається у банжаному напрямку. Дана стаття також буде корисною для органів регулювання та політиків. Далі коротко зазначимо основні цілі даного дослідження:

- ◆ Аналізувати загальну діяльність іноземних банків, що працюють на території Індії (як групи).
- ◆ Визначити ефективність роботи кожного банку з точки зору елементів ефективності за загальної діяльності.

Щоб досягти поставлених цілей сформулюємо емпіричні гіпотези:

Гіпотеза 1: Ефективність роботи іноземних банків (як групи) покращується упродовж останнього періоду з 2005-2006 по 2009-2010 роки.

Гіпотеза 2: Показники ефективності відображаються на більшому рівні ефективності кожної індивідуальної банківської одиниці банків іноземного сектору.

2. База даних та методологія

2.1. База даних. У статті визначено рівень ефективності всіх іноземних банків, що працюють на території Індії упродовж останніх років з 2005-2006 по 2009-2010 рік. Мета статті – визначити показники ефективності та дослідити ефективність банків, використовуючи аналіз інкапсуляції даних (DEA-аналіз). Оскільки виділяють 32 банки, що на даний час працюють, але відповідно до обмежень про неповні дані п'яти банків, такі банки не враховуються у дослідженні. Серед них – American Express Banking Corporation, Bank International Indonesia, First Rand Bank, JSC VTB Bank & UBS AG. Тож, у даному дослідженні розмір вибірки становить 27 іноземних банків, що є достатньо великою.

3.2. Методологія. Аналіз інкапсуляції даних (DEA-аналіз). DEA-аналіз – аналіз на основі непараметричного лінійного програмування, введений Чарнсом, Купером та Родесом у 1978, що сьогодні отримав назву ССР модель. На основі ідей Фарелла (1957), у фундаментальній праці Чарсна та ін. (1978) під назвою “Оцінка ефективності центру прийняття рішень” використано лінійне програмування, щоб визначити межу технологій виробництва. Вийшла велика кількість книжок та статей про DEA-аналіз або його використання. Крім того, що DEA-аналіз був використаний для порівняння ефективності центру прийняття рішень у середині організації він також використовувався для порівняння ефективності фірм.

Визначають декілька типів DEA-аналізу, серед яких основним є модель CCR. Найбільшого розгляду DEA-аналіз набув у 1970-х та 1980-х роках вченими Сейфордом та Траллем (1990).

За ним визначається постійна віддача від масштабу та орієнтація. Автори припускають той факт, що банки використовують певну вхідну продукцію для виробництва вихідної продукції. Таким чином, ефективність банків буде оцінюватися відповідно до того, як ефективно вони здатні використати вхідну продукцію. Ефективність визначається за коефіцієнтом зважених вихідних продуктів до зважених вхідних продуктів. У статті також визначено, що банки використовують певну вхідну продукцію для виробництва вихідної продукції. Коефіцієнт має наступний вигляд:

$$u_1 y_1 + u_2 y_2 + \dots + u_n y_n,$$

$$v_1 x_1 + v_2 x_2 + \dots + v_n x_n,$$

де u, v – значення вихідної продукції, (y_1, \dots, y_n) та значення для вхідної продукції x (x_1, \dots, x_n) , відповідно. Припустимо, що для кожного N фірм надані дані про K вхідної продукції та M вихідної продукції, що представлено векторами-стовпчиками x_i та y_i для i^{th} фірм. Це можна виразити як $(u' y_i / v' x_i)$, де u – це $M \times 1$ вектор значень вихідної продукції та v – $K \times 1$ вектор значень вхідної продукції. Щоб отримати оптимальні значення, визначаємо наступну задачу лінійного програмування:

$$\text{Max } u, v (u' y_i / v' x_j), \tag{1}$$

при виконанні умови

$$u' y_j / v' x_j \leq 1, j = 1, 2, \dots, n,$$

$$u, v \geq 0 \tag{1}.$$

У рівнянні (1) враховано значення u та v таким чином, що показник ефективності для кожної фірми максимізований. Значний недолік цього формулювання моделі – це те, що він може мати невизначену кількість рішень. Таким чином, визначаються додаткові вимоги, $v' x_i = 1$, за якої так можна уникнути цієї проблеми. Нова модель, відома як модель трансформації, стає:

$$\text{Max } \mu, v (\mu' y_i), \tag{2}$$

при виконанні умови, $v' x_i = 1$

$$\mu' y_j - v' x_j \leq 0, j = 1, 2, \dots, N,$$

$$\mu, v \geq 0 \tag{2}.$$

Щоб відобразити трансформацію, u замінюємо на μ . Ця форма і рівняння (2) відома як мультиплікаторна форма задачі лінійного програмування DEA-аналізу. Враховуючи подвійність лінійного програмування, можна визначити еквівалентну форму інкапсуляції цієї задачі:

$$\text{Min } \theta, \lambda \theta, \tag{3}$$

при виконанні умови $-y_i + Y \lambda \geq 0$

$$\theta x_i - X \lambda \geq 0$$

$\lambda \geq 0$, де θ – скалярна величина та λ – вектор постійних величин $N \times 1$.

Значення отримане для θ буде показником ефективності для j^{th} центру прийняття рішення (DMU). Задача лінійного програмування була б вирішена для кожної DMU взятої у даному дослідженні. $\theta = 1$ визначить технічно ефективну DMU, а всі інші DMU отримали б $\theta < 1$, що означає що показники ефективності всіх інших DMU будуть визначені відповідно до технічно ефективних одиниць, що мають показник $\theta = 1$. У даному дослідженні кожний банк розглядатиметься як DMU. Окрема межа акцентує увагу на змінах, що відбуваються в макроекономіці та наглядовій політиці РБІ. За DEA-аналізом визначається відповідний показник ефективності DMU. Результати DEA-аналізу є специфічними. Вони не відображають показники абсолютної ефективності. Це означає, що найкраще виконання DMU у групі буде показано 100% ефективністю.

У даній роботі ми використовуємо підхід посередництва. Тож, депозити, інвестиції, операційні витрати та кількість працівників використовується як *вхідна інформація*, а позики, прибуток на загальну суму активів (ROA), відсотковий дохід та не відсотковий дохід приймається як *вихідна інформація*.

3. Інтерпретація результатів

Гіпотеза 1: Ефективність роботи іноземних банків (як групи) покращується упродовж останнього періоду з 2005-2006 по 2009-2010 роки.

Іноземні банки (як група) проявляють зростання ефективності, про що свідчать параметри (таблиця 1 у додатку), тобто, показник ефективності за DEA-аналізом, чистий прибуток та коефіцієнт чистого прибутку з відповідними рисунками (Рисунки 1, 2, 3). У 2005-2006 роках, показник ефективності за DEA-аналізом становив 0.790, надалі до 2008-2009 років він проявляв постійну тенденцію до збільшення. У 2008-2009 роках іноземні банки мали 100% рівень ефективності, оскільки показник становив 1, але у 2009-2010 роках він мав тенденцію до зниження. Загалом, наростаюча динаміка, проявляється в іноземних банках, оскільки показник ефективності зростає від 0.790 до 0.862. Подібну динаміку також спостерігаємо в інших параметрах – чистому прибутку та коефіцієнті чистого прибутку. Ці результати відповідають висновкам інших авторів про часові тенденції визначені Раджпут та Гупта (2010), які отримали, що ефективність роботи іноземних банків збільшилася упродовж періоду 2005-2010 років у порівнянні з банками приват-

ного сектору та банками державного сектору, згідно з чим робимо висновок про прийняття нашої гіпотези.

Гіпотеза 2: Показники ефективності відображаються на більшому рівні ефективності кожної індивідуальної банківської одиниці банків іноземного сектору.

За аналізом отримуємо змішані результати для індивідуальних банківських одиниць іноземного сектору. Визначено два банки (Antwerp Diamond Bank and State Bank of Mauritius), що є на 100% ефективними упродовж періоду дослідження (таблиця 2). Чотири банки мали найбільший рівень ефективності (1) у всьому періоді з коливаннями лише у 2006-2007 роках (Agricol Bank, Mashreq Bank та Sonali Bank) або у 2007-2008 роках (AB Bank Credit), де інший банк – Shinhan Bank, продемонстрував значні коливання, але загалом отримав 100% ефективність. Десять з 27 іноземних банків підтвердили зростаючий рівень ефективності. З іншого боку, десять банків проявили тенденцію до зниження. Враховуючи повністю ефективні банки у перші чотири роки досліджуваного періоду, так як Mizuho Corporate Bank, але в 2009-2010 роках, він став менш ефективним. Таким чином, наша гіпотеза підтримується для 17 іноземних банків, що проявили зростаючу тенденцію ефективності.

Висновок

Іноземні банки, що працюють на території Індії проявляють тенденцію до зростання ефективності. За рахунок швидкого та ефективного стилю

роботи, а також кращого обслуговування клієнтів іноземні банки в Індії утримують велику клієнтську базу. У порівнянні з банками приватного та державного секторів, ефективність іноземних банків значно покращується після періоду проведення реформ. У працях Раджпут та Гупта (2010), Резваніан та Медіан (2008), та Ганджан (2006) визначено, що іноземні банки мали гарну ефективність упродовж періоду дослідження та домінували у списку найбільш ефективних банків.

Головна позиція іноземних банків в Індії належить швидкому обслуговуванню клієнтів, оскільки вони активно налаштовані на боротьбу за вигравш “гонки за клієнтами” та створюють пільги для клієнтів. У час коли банки у всьому світі борються зі значними наслідками фінансової кризи, Індія являє собою оновлений контраст, намагаючись розширити свою фінансову систему. РБІ нещодавно підписав документ про стимулювання роботи іноземних банків у країні.

Величина, до якої індійські політики та управління банків розширили настільки зрозумілий план по боротьбі з відсутністю послідовності створить основу ефективного банківського сектору у 2010-2011 роках. В той же час, вони повинні залишатися у грі за можливості потенційного поглинання інших фірм. В цілому, банки продовжують шукати допомоги від урядів, особливо західного світу. Вплив входження іноземних банків у банківський сектор Індії збільшився на 25% у період 2004-2005 років і очікується, що це зростання продовжиться у наступні декілька років.

Список використаних джерел

1. Angadi (1983). “Measurement of efficiency in Banking Industry”, *Reserve Bank of India Occasional Papers*, Vol. 3, No. 1, pp. 110-117.
2. Ataullah et al. (2004). “Financial liberalization and bank efficiency: a comparative analysis of India and Pakistan”, *Applied Economics*, Vol. 36, pp. 1915-1924.
3. Awdeh & Moussawi (2009). “Bank Efficiency and Foreign Ownership in the Lebanese Banking Sector”, *Review of Middle East Economics and Finance*, Vol. 5, No. 2, Article 4, Available at <http://www.bepress.com/meef/vol5/iss2/art4>.
4. Barr & Siems (1994). “Forecasting Bank Failure: A Non-Parametric Approach”, *Recherches Economiques de Louvain*, Vol. 60, pp. 411-29.
5. Chandrashekar (2002). “The Foreign Threat in Banking” *Economic Perspective*, Vol. 19, Issue 05, Mar. 02, p. 15.
6. Charnes et al. (1978). “Measuring the Efficiency of Decision Making Units”, *European Journal of Operational Research*, Vol. 2, No. 6, pp. 429-444.
7. Cooper et al. (2000). “Data Development Analysis: A Comprehensive Text with Models, Applications, References and DEA-Solver Software”, *Kluwer Academic Publishers*, Boston.
8. Dasgupta (2001). “India calls in foreign funds”, *Euromoney Publications*, p. 12, available at <http://www.elibrary.ru/item.asp?id=4909400>.
9. Denizer et al. (2000). “Measuring banking efficiency in the pre and post-liberalization environment: evidence from the Turkish banking system”, World Bank Policy Research Working Paper No. 2476.
10. Farrell (1957). “The Measurement of Productive Efficiency”, *Journal of the Royal Statistical Society*, Series A, Vol. 120, No. 3, pp. 253-281.
11. Gormley (2007). “The Impact of Foreign Bank Entry in Emerging Markets: Evidence from India”, Presentation at MIT, Olin School of Business, Washington University, New York Federal Reserve Bank, pp. 1-54.
12. Gunjan (2006). “Data Envelopment Analysis (DEA) for Measuring Technical Efficiency of Banks”, *The Journal of Business Perspective*, Vol. 10, No. 1, pp. 13-27.

13. Gupta et al. (2008). "Dynamics of Productive Efficiency of Indian Banks", *International Journal of Operations Research*, Vol. 5, No. 2, Oxford University Press, New Delhi, pp. 78-90.
14. Kumar & Sreeramulu (2007). "Employees' Productivity and Cost – A Comparative Study of Banks in India During 1997 to 2008", *Reserve Bank of India Occasional Papers (Winter)*, Vol. 28, No. 3, pp. 35-50.
15. Kumar and Varma (2003). "Technical Efficiency, Benchmarks and Target: A Case Study of Indian Public Sector Banks", *Prajnan*, Vol. 31, No. 4, pp. 275-300.
16. Mahesh & Rajeev (2008). "Producing Financial Services: An Efficiency Analysis of Indian Commercial Banks", *Journal of Services Research*, Vol. 8, pp. 7-27.
17. Miller & Noulas (1996). "The Technical Efficiency of Large Bank Production", *Journal of Banking and Finance*, Vol. 20, pp. 495-509.
18. Mohan (2005). "India's experience with financial sector development", In: Basu P (ed) *India's Financial Sector: Recent Reforms, Future Challenges*, Macmillan India Ltd., New Delhi.
19. Muniappan (2003). "Management Challenges in Banking", *Address at the NIBM Annual Day*, January 6.
20. Narasimham M. (1991). "Report of the committee on financial system", *Reserve Bank of India*, Mumbai.
21. Narasimham M. (1998). "Report of the committee on banking sector reforms", *Ministry of Finance*, New Delhi.
22. Neeraj Swaroop (2011). StanChart's regional chief executive for India and South Asia, RBI.
23. Oster & Antioch (1995). "Measuring Productivity in the Australian Banking Sector", Reserve Bank of Australia.
24. Prasad & Ghosh (2005). "Competition in Indian Banking", IMF Working Paper, July 2005.
25. Rajput & Gupta (2010). "Efficiency, Productivity and Soundness of the Banking Sector in India: Data Envelopment Analysis", Accepted for publication in *BVIMR, Management Edge*, December issue 2011.
26. Rakhe (2010). "Profitability of Foreign Banks vis-à-vis other Bank Groups in India – A Panel Data Analysis", *RBI Occasional Papers (Monsoon)*, Vol. 31, No. 2, pp. 49-67.
27. Rangarajan and Mampilly (1972). "Economies of Scale in Indian Banking", *Technical Studies for Banking Commission Report*, Reserve Bank of India, Bombay, pp. 244-268.
28. Reddy (2002). "RBI and banking sector reforms", Reserve Bank of India Monthly Bulletin (December), pp. 99-1008.
29. Rezvani & Mehdian (2008). "Efficiency change, technological progress and productivity growth of private, public and foreign banks in India: evidence from the post-liberalization era", *Applied Financial Economics*, Vol. 18, pp. 701-713.
30. Sahoo et al. (2007). "Productive performance evaluation of the banking sector in India using data envelopment analysis", *International Journal of Operations Research*, Vol. 4, No. 2, pp. 63-79.
31. Sarkar & Das (1997). "Development of Composite Index of Banking efficiency: The Indian Case", *Reserve Bank of India Occasional Papers*, Vol. 18, No. 4, pp. 679-709.
32. Sathye (2003). "Efficiency of Banks in a Developing Economy: The Case of India", *European Journal of Operational Research*, Vol. 148, pp. 662-671.
33. Seiford & Thrall (1990). "Recent developments in DEA, the Mathematical Programming Approach to Frontier Analysis", *Journal of Econometrics*, Vol. 46, pp. 7-38.
34. Sensarma (2006). "Are Foreign Banks always the best? Comparison of State-Owned, Private and Foreign Banks in India", *Economic Modelling*, April 7, pp. 717-735.
35. Shanmugam & Das (2004). "Efficiency of Indian commercial banks during the reform period", *Applied Financial Economics*, Vol. 14, pp. 681-686.
36. Shanthi (2010). "Performance Evaluation of Foreign Banks Operating in India", *Business and Economics*, American Edition, pp. 1-256.
37. The RBI (2009). "The Report of the Committee on Financial Sector Assessment".
38. The RBI. 'The Report on Trend and Progress of Banking in India', *RBI Publication*, Various years.
39. The RBI. "Statistical Tables Relating to Banks in India", Various years.
40. The RBI (2010). A Profile of Banks, *RBI Publication*, available at: www.rbi.org.in.
41. The RBI (2010; 2011). Financial Stability Reports, *RBI Publication*, monthly report, March 2010, 2011, available at: www.rbi.org.in.
42. The RBI (2011). Headcount of foreign bank drops in 2010: RBI, Press Trust of India (PTI), March 2011 (Mumbai).
43. Thyagrajan (1975). "Expansion of commercial banking: an assessment", *Economic and Political Weekly*, Vol. 10, pp. 1819-1824.
44. Thyagarajan & Udhayakumar (2009). "A Role of Foreign Banks in India – A Synopsis".
45. Uppal (2010). "Indian Banking: Emerging Issues and Enhancing Competitive Efficiency", *The IUP Journal of Business Strategy*, Vol. 7, No. 1, 2, pp. 71-82.
46. Uppal (2011). "New Competition and Emerging Changes in Indian Banks: An Analysis of Comparative Performance of Different Bank Groups", *Indian Journal of Commerce & Management Studies*, Vol. 2, Issue 1 (January 2011), pp. 223-237.

Додаток

Таблиця 1. Параметри ефективності для іноземних банків (як група)

Роки	Показники ефективності	Чистий прибуток (в крорах)	Коеф. чистого прибутку (%)
2005-2006	0.790	3069	1.52
2006-2007	0.793↑	4585↑	1.65↑
2007-2008	0.870↑	6612↑	1.81↑
2008-2009	1↑	7510↑	1.99↑
2009-2010	0.862↓	8214↑	2.14↑
Загалом	↑	↑	↑

Джерело: Публікація РБІ (2009-2010), Профіль банку.

Рис. 1. Ефективність іноземних банків

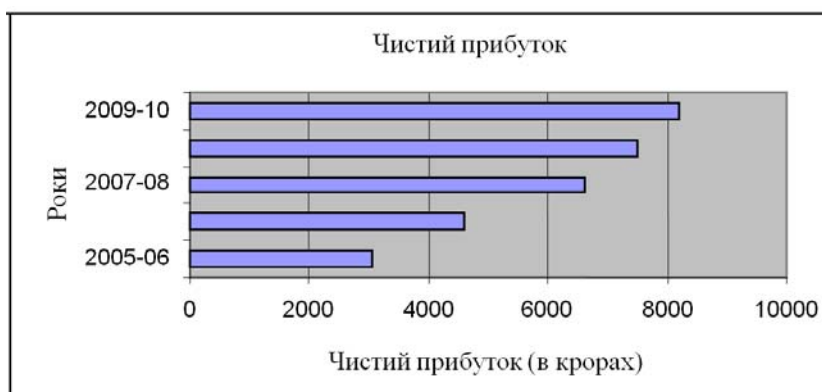

Рис. 2. Чистий прибуток іноземних банків

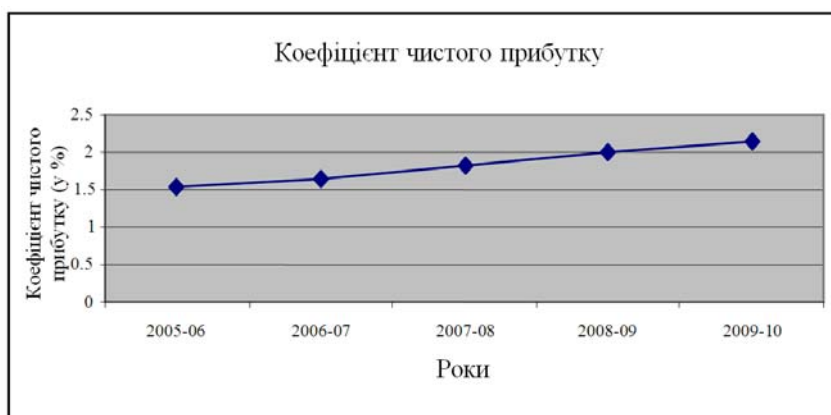

Рис. 3. Коефіцієнт чистих прибутків

Таблиця 2. Показники ефективності іноземних банків (індивідуальних) за DEA-аналізом

No.	Назва банку	2005-2006	2006-2007	2007-2008	2008-2009	2009-2010	Загалом
1	AB Bank	1	1*	0.854↓	1↑	1*	*
2	Abu Dhabi Comm. Bank Ltd.	1	0.693↓	0.784↑	0.522↓	0.395↓	↓
3	Antwerp Diamond Bank	1	1*	1*	1*	1*	*
4	Bank of America	0.773	0.737↓	0.644↓	0.782↑	0.756↓	↓
5	Bank of Bahrain & Kuwait	0.445	0.529↑	0.640↑	0.635↓	0.467↓	↑
6	Bank of Ceylon	0.639	0.573↓	0.673↑	1↑	0.472↓	↓
7	Bank of Nova Scotia	0.754	0.864↑	1↑	1*	1*	↑
8	Bank of Tokyo Mitsubishi UFJ	0.646	0.865↑	1↑	1*	1*	↑
9	Barclays Bank	1	0.528↓	0.805↑	0.637↓	0.552↓	↓
10	BNP Paribas	0.558	0.759↑	0.613↓	0.719↑	0.601↓	↑
11	ChinaTrust Commercial Bank	0.937	1↑	1*	1*	1*	↑
12	Citibank	0.875	0.856↓	0.965↑	0.932↓	0.839↓	↓
13	Credit Agricole Bank	1	0.931↓	1↑	1*	1*	*
14	DBS Bank Ltd	1	1*	1*	0.896↓	0.884↓	↓
15	Deutsche Bank	0.755	0.446↓	0.479↑	0.686↑	0.809↑	↑
16	HSBC	0.707	0.694↓	0.716↑	0.725↑	0.619↓	↓
17	JPMorgan Chase Bank	0.661	0.830↑	0.948↑	1↑	0.802↓	↑
18	Krung Thai Bank	1	0.622↓	0.772↑	0.767↓	0.458↓	↓
19	Mashreq Bank	1	0.936↓	1↑	1*	1*	*
20	Mizuho Corporate Bank	1	1*	1*	1*	0.892↓	↓
21	Oman International Bank	0.505	0.478↓	1↑	0.542↓	1↑	↑
22	Royal Bank of Scotland N.V.	0.920	0.962↑	0.846↓	1↑	0.841↓	↓
23	Shinhan Bank	1	0.848↓	1↑	0.894↓	1↑	*
24	Societe Generale	0.717	0.955↑	1↑	1*	0.761↓	↑
25	Sonali Bank	1	0.954↓	1	1*	1*	*
26	Standard Chartered Bank	0.791	0.899↑	1↑	1*	0.967↓	↑
27	State Bank of Mauritius	1	1*	1*	1*	1*	*

Примітки: *означає стійку позицію, ↑ позначає збільшення та ↓ позначає динаміку зменшення у порівнянні з попереднім роком. Зміна показана у стовпчику 'Загалом' представлена порівнюючи 2005-2006 та 2009-2010 роки.

Отримано 12.04.2011

Переклад з англ. Лисенко Ю.